

cesty a toky, jež se nalézají ve vlastnictví uchazečů o právo na vlastní honitbu, a že délkovým směrem takových cest a toků nedocílí se souvislosti mezi pozemky od sebe ležícími potřebné pro vlastní honitbu, jest tedy ve shodě se zákonem.

Kromě toho namítá stížnost toliko, že parcela č. k. . . . (soukromý tok) nespojuje snad dva od sebe ležící komplexy pozemků, nýbrž že pozemkový komplex, uzavírající s pozemkem p. č. . . . enklavu IV., jest jednotným a úplně arondovaným, nepřetržitým komplexem pozemkovým.

Tato námitka nepostihuje podstatu věci. Nejde o to, je-li tu arondovaný komplex pozemků čili nic, nýbrž o to, zda soubor pozemků označený jako enklava IV. jest vskutku enklavou, t. j. je-li dle § 13, odst. 1 hon. zák. obklopen v celém svém objemu jedním nebo několika obvody vlastní honitby. Nař. rozhodnutí stojí na stanovisku, že soubor pozemků označený jako enklava IV. vůbec enklavou není, poněvadž tento soubor pozemků obkličuje z části soukr. tok, nalézající se ve vlastnictví st-lově, a ten jde v té části, jež přichází v úvahu, délkovým směrem přes cizí pozemky, není tudíž v této části součástí vlastní honitby; proto není soubor pozemků označený jako enklava IV. v celém svém objemu obklopen vlastní honitbou st-lovou, nýbrž z části honitbou obecní. Že by tento skutkový předpoklad nař. rozhodnutí byl nesprávný, stížnost vůbec netvrdí.

Dlužno tedy vycházeti z toho, že soubor pozemků označený jako enklava IV. není v celém svém objemu jedním nebo několika obvody vlastní honitby obklopen. Pak ovšem není nezákonnosti v tom, když žal. úřad neuznal tento soubor pozemků za enklavu ve smyslu § 13 hon. zák. — — —

Č. 6255.

Pozemková reforma: Může se okolnost, že zabrané nemovitosti byly vlastníkem se schválením stpú-u propachtovány osobám třetím na určitou dobu, dotýkati práva stpú-u, disponovati s onou majetností k účelům poz. reformy?

(Nález ze dne 27. ledna 1927 č. 27.298/26).

Prejudikatura: Boh. 5002/25 adm.

Věc: Emanuel A. v T. a spol. (adv. Dr. Alois Török z Bratislavy) proti státnímu pozemkovému úřadu (sen. pres. v. v. Rud. Vyšín) stran výpovědi z hospodaření na zabraných nemovitostech.

Výrok: Stížnosti se jednak zamítají jako bezdůvodné, jednak odmítají jako nepřípustné.

Důvody: K návrhu žal. úřadu doručil okr. soud v P. st-lům výpovědi z hospodaření na zabraných, Emanueli A. náležejících nemovitostech. — — —

O stížnostech do opatření těch podaných uvážil nss takto: — — —

Bez důvodné jsou stížnosti, pokud dovozují nezákonnost nař. opatření z toho důvodu, že pachtovní smlouvy, vztahující se na část zabraného majetku, byly schváleny po rozumu § 7 záb. zák. žal. úřadem případně jeho obv. úřadovnou, pročez prý žal. úřad, když smlouvy ty byly u-

zavřeny na určitou dobu a byly knihovně vloženy, není oprávněn dáti výpověď z hospodaření před uplynutím oné smluvní doby.

Nss zabýval se již otázkou, zda a pokud okolnost, že zabrané nemovitosti byly vlastníkem propachtovány se svolením žal. úřadu třetím osobám na určitou řadu let, se může dotýkati práva úřadu toho, disponovati s onou majetností k účelům poz. reformy a dospěl v nál. Boh. 5002/25 adm. k právnímu názoru, že okolnost ta má právní význam jen potud, že žal. úřad na rozdíl od případu, kde by šlo o smlouvu podle § 7 záb. zák. neschválenou a nemající tudíž vůči státu následkem své neplatnosti žádných právních účinků, musí při svých dalších disposicích stran oněch nemovitostí vyhověti předpisům daným zákony o poz. reformě a uvedeným zejména v části I. c) zák. náhr., aniž však vlastník nebo pachtýř zabrané nemovitosti může z uděleného svolení dle § 7 záb. zák. dovozovati nárok zejména i na to, aby úřad respektoval i pachtovní dobu v ten způsob, že by se po trvání doby té zdržel všech disposic s pachtovanou půdou z důvodu jejího převzetí.

Názor ten však platí nutně tím více v daném případě, kde — jak nesporno — žal. úřad resp. obv. úřadovna svolily k dotčeným pachtovním smlouvám s výslovnou výhradou, že »pachtýři nepřisluší z udele- ného souhlasu více práv, než osobě hospodařící na zabraném majetku (§ 13 záb. zák.)« Tím dal žal. úřad dostatečně na jevo, že jeho svolení nemá míti jiné právní účinky, než že se jím i se stanoviska státu uznává platnost oněch pacht. smluv jakožto smluv rite uzavřených. Svolením tím vstoupily tudíž zmíněné smlouvy toliko v kategorii těch soukromo- právních jednání stran, jejichž existence a účinků jest žal. úřadu provedením poz. reformy pověřenému při disposicích s tím spojených šetřiti v mezích předpisů v tom směru vůbec platných. Že by však úřad svým svolením dával nebo přiznával stranám více práv, nebo že by na sebe bral další ještě závazky, z okolnosti té důvodně dovozovati nelze, a naopak ze zmíněné doložky, odvolávající se výslovně na § 13 záb. zák., lze dospěti pouze k jedinému závěru, že pro poměr mezi státem s jedné a smluvními stranami s druhé strany směrodatnými budou toliko před- pisy v tom směru vůbec platné.

Nepodávají tudíž smlouvy přes ono svolení právního základu k zá- věru, že žal. úřad uznal s hlediska poz. reformy se své strany závaznost dotčených pachtov. smluv i pokud jde o smluvenou dobu pachtovní v ten způsob, že by se tím byl vzdal práva vypověděti pacht. poměr i před uplynutím oné smluvní doby. Poněvadž pak ani v zákonech o poz. reformě není normy, dle které by výpověď dle části I. c) náhr. zák. byla vyloučena po dobu smluveného pachtu, byť i šlo o smlouvu knihov- ně vloženu, jest zřejmě bezdůvodná výtká, že žal. úřad vypovídaje hospodaření na zabraných nemovitostech k oné smluvené pacht. době nehleděl, v čemž by bylo spatřovati námitku nezákonnosti ležící v tom, že úřad — rozhoduje, zda st- lům dáti jest výpověď — porušil platný právní řád nebo že nešetřil právního stavu založeného jeho předchozím výrokem dle § 7 záb. zák. — — — — —

Č. 6256.

Školství. — Administrativní řízení: I. * Protest, který podal zástupce přiškolené místní obce v místní školní radě při